

318

DEKRET

z dnia 5 września 1947 r.

o przejściu na własność Państwa mienia pozostałego po osobach przesiedlonych do Z. S. R. R.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 4 lipca 1947 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 252) —

Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Wszelkie mienie ruchome i nieruchome osób przesiedlonych do Z. S. R. R. pozostałe na obszarze Państwa Polskiego przechodzi

z mocy samego prawa z chwilą przesiedlenia tych osób na własność Państwa bez odszkodowania.

Art. 2. 1. Prawa osób trzecich z tytułu umów o przeniesienie własności mienia, o którym mowa w art. 1, zawartych ważnie przed datą przesiedlenia, zostają zachowane.

2. Mienie przechodzi na własność Państwa wolne od wszelkich długów i ciężarów z wyjątkiem służebności, których utrzymanie w mocy uznaje za niezbędne powiatowa władza administracji ogólnej. Sprawa odpowiedzialności Państwa za długi i ciężary zostanie uregulowana w odrębnych przepisach.

Art. 3. 1. Przejście mienia na własność Państwa i datę tego przejścia (art. 1) ustalają w drodze orzeczenia okręgowe urzędy likwidacyjne, a w stosunku do nieruchomości ziemskich — powiatowe władze administracji ogólnej.

2. Rozporządzenie Ministra Skarbu i Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych wydane w porozumieniu z właściwymi ministrami ustali tryb orzekania o przejściu mienia na własność Państwa.

3. Osoba roszcząca prawo własności do mienia, objętego orzeczeniem, o którym mowa w ust. 1, może wystąpić do sądu z pozwem o uznanie jej własności. W razie prawomocnego uznania jej własności właściwa władza (ust. 1) zarządzi wznowienie postępowania administracyjnego. Wznowienie to może nie nastąpić w stosunku do przejętych na własność Państwa nieruchomości ziemskich, natomiast właścicielom tych nieruchomości służyć będą w tym przypadku uprawnienia, przewidziane w art. 2 dekretu z 28 listopada 1945 r. o przejęciu niektórych nieruchomości ziemskich na cele reformy rolnej i osadnictwa (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 321).

Art. 4. 1. Ujawnienie w księgach wieczystych lub rejestrach publicznych przejścia na własność Państwa mienia, o którym mowa w art. 1, oraz wykreślenie długów i ciężarów (art. 2 ust. 2) nastąpi na wniosek właściwej władzy (art. 3 ust. 1) na podstawie orzeczenia, ustalającego prawo własności tego mienia na rzecz Państwa. Dla wykreślenia służebności konieczne jest złożenie urzędowego odpisu prawomocnego orzeczenia powiatowej władzy administracji ogólnej, uznającego służebność za wygasłą.

2. Dokumenty, wnioski i wpisy do ksiąg wieczystych lub rejestrów publicznych, oparte na przepisach dekretu niniejszego, są wolne od opłat sądowych i opłaty skarbowej.

Art. 5. 1. Zabezpieczenie mienia wymienionego w art. 1 oraz wykonywanie wszelkich czynności związanych z zachowaniem jego substancji, jak również zamierzających do korzystania z niego w granicach zwyczajnych potrzeb gospodarczych należy do właściwości okręgowych urzędów likwidacyjnych.

2. Minister Skarbu ustali w drodze rozporządzenia, wydanego w porozumieniu z Ministrami Administracji Publicznej oraz Rolnictwa i Reform Rolnych, uprawnienia okręgowych urzędów likwidacyjnych w zakresie zabezpieczenia i czasowego korzystania z tego mienia, oznaczy kategorie mienia, które będą przekazane w zarząd właściwym ze względu na rodzaj mienia władzom, oraz ustali uprawnienia tych władz w zakresie zarządu.

3. Nieruchomości ziemskie, które przeszły na własność Państwa z mocy art. 1, włącza się do Państwowego Funduszu Ziemi z tym, że uprawnienia określone w ust. 1 artykułu niniejszego służą aż do chwili wydania orzeczenia, o którym mowa w art. 3, powiatowym władzom administracji ogólnej.

Art. 6. 1. Każda władza państwowa, samorządowa, osoba prawna lub fizyczna, powziąwszy wiadomość o mieniu, określonym w art. 1, winna niezwłocznie zawiadomić o tym właściwy okręgowy urząd likwidacyjny, a co do nieruchomości ziemskich — właściwą powiatową władzę administracji ogólnej.

2. Każdy, kto sprawuje zarząd, jak również każdy, kto jest w posiadaniu mienia określonego w art. 1, winien niezwłocznie zgłosić to mienie łącznie z wszelkimi rachunkami i dowodami oraz gotowizną, znajdującą się w jego rękach właściwemu okręgowemu urzędowi likwidacyjnemu, a co do nieruchomości ziemskich — powiatowej władzy administracji ogólnej.

Art. 7. 1. Kto wykracza przeciw przepisowi art. 6 ust. 2, podlega karze więzienia do lat pięciu lub aresztu oraz karze grzywny do 200.000 złotych albo jednej z tych kar.

2. Jeżeli sprawca działa nieumyślnie, podlega karze aresztu i grzywny do 100.000 złotych albo jednej z tych kar.

3. Właściwymi do orzekania są sądy okręgowe.

Art. 8. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrom: Skarbu, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Administracji Publicznej.

Art. 9. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Józef Cyrankiewicz

w/z Minister Skarbu:

Tadeusz Dietrich

w/z Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Stanisław Thaczw

w/z Minister Administracji Publicznej:

Władysław Wołski